

for Randers Fjord og Gudenaå kunde nøjes med at bringe Forholdene ind under den almindelige Ferskvandsfiskerilov og i øvrigt ordne dem ved Regulativer saadan, som man til Dels gør det ved andre ferske Vande. Det vil imidlertid have sin Vanskelighed, da Forholdene ved Randers Fjord og Gudenaå er saa forskellige fra dem ved andre Vandløb, og da ogsaa de, der fisker, er saa forskelligt stillede selv indenfor snævre Omraader. Der er nemlig Lodsejere, der har Fiskeret, men ikke benytter den, der er Fagfiskere, der lever af Fiskeriet, og der er andre, som man kan kalde for Lejlighedsfiskere. Man vil neppe kunne faa Regulativer vedtaget, der vil tilfredsstille alle disse Folk, selv paa en mindre Strækning. Det er da ogsaa det almindelige Ønske langs hele dette Fiskevand at bibeholde en særlig Lovgivning, dog saaledes, at den dog saa meget som muligt nærmer sig den almindelige Ferskvandsfiskerilov, men samtidig har lokale Bestemmelser for de Omraader, hvor det kan lade sig gøre.

Det var ret forskelligartede Ønsker, der kom frem fra Beboerne og Fiskerne derovre, og Resultatet af Udvalgets Arbejde er da ogsaa, som den ærede sidste Taler sagde, blevet et Kompromis. Nu er man jo noget tilbøjelig til at mene, naar et Lovforslag maa betragtes som et Kompromis, at det da ikke er noget godt Lovforslag, idet det saa ikke i nogen Retning fuldt ud opfylder de Krav, man vil stille til det; men jeg tror dog, at dette Kompromis i væsentlig Grad har den lykkelige Egenskab at tilfredsstille de forskellige Ønsker, der har været fremme. Det kan heller ikke siges at være store Ofre, der fra nogen Side er bragte, for at man kunde komme hyerandre i Møde og naa til en enstemmig Indstilling.

Fiskevandet er i Lovforslaget som hidtil delt i to Strækninger, Randers Fjord nedenfor Sønderbro til Udbyhøj og Færvandet oven derfor med de mindre Tilløb, der findes nedenfor til Fjorden. I den førstnævnte Del vil man fremtidig være berettiget til at bruge de samme Redskaber, der maa bruges til Saltvandsfiskeri, kun med visse Ændringer, fremtvungne af Forholdene. Og ovenfor Sønderbro er man berettiget til, med lignende Indskrænkninger, at bruge de Redskaber, der til enhver Tid er lovlige for Ferskvandsfiskeriet. Der er imidlertid her kommet en Bestemmelse ind, fordi man, tror jeg, ikke i tilstrækkelig Grad har haft Opmærksomheden henvendt derpaa. Der

foreslaas en Ugefredning, der ovenfor Sønderbro og for de mindre Vandløb gaar fra Solens Nedgang Lørdag Aften til Solens Opgang Mandag Morgen, medens den paa Strækningen fra Randers Sønderbro til Udbyhøj gælder fra Solens Opgang Søndag Morgen til dens Opgang Mandag Morgen. Herfra er dog Fiskeri med Aaleruser undtaget. Men det skyldes vistnok en Mangel paa Opmærksomhed, at man ikke har faaet mere med, for det burde sikkert være saaledes, at alt Rusefiskeri var undtaget, thi ellers skal de, der har Ruser staaende, være forpligtede til at tage dem op hver Lørdag Aften for saa igen at anbringe dem efter Mandag Morgen — et betydeligt Stykke Arbejde, som det sikkert ikke har været Tanken at paalægge disse Folk. Antagelig vil vi ved en kort Udvalgsbehandling kunne faa dette ændret, saa at alt Rusefiskeri bliver undtaget.

Mindstemaalet sættes her som i de almindelige Fiskerilove, dog med den ogsaa hidtil bestaaende Dispensationsret for Ministeren med Hensyn til Aalefangsten i Randers Fjord. Nogle særlige Forhold har medført Nødvendigheden af, at Ministeren kunde dispensere fra de ellers gældende Mindstemaal, og denne Dispensationsret foreslaas bibeholdt. Fredningstiden for Laks og Ørred foreslaar man at forrykke i den Retning, som de sagkyndige anser for at være den rigtige. Den forrykkes ikke saa langt, som man kunde ønske det af Hensyn til Fiskevandet; og at dette ikke sker, skyldes den Omstændighed, at der i denne Henseende bør være Overensstemmelse med Bestemmelserne i andre Fiskerilove, da det er umuligt at holde Kontrol med, hvorfra Fisken kommer i Handelen.

I § 14 findes dernæst Bestemmelser om Fiskegaardens Nedlæggelse, som er et af de store Principspørgsmaal. Det maa erkendes, at det har været et almindeligt Ønske navnlig hos Beboerne og Lodsejerne ovenfor Fiskegaarden at faa denne nedlagt, hos Fiskerne nedenfor Fiskegaarden er dette Ønske ikke saa almindeligt, de har endda været noget tilbøjelige til at stille Krav om, at naar Fiskegaarden skulde nedlægges, burde man i alt Fald have en Udklækningsanstalt i Stedet for, saa at man kunde udsætte Ørred- og Lakseyngel i Fjorden i mindst lige saa stor Udstrækning som hidtil. Der foreslaas ikke noget i den Henseende, men Hensigten er, at man vil blive ved med Udsættelse af Yngel i samme Omfang som hidtil. Som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valg-